

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopis, Episcopis, & universis tam Clericis quàm laicis per
Rutheniam constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Episcopis, Abbatibus & aliis tam Clericis
quàm laicis per Dalmatiam constitutis.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
& universis tam Clericis quàm laicis
per Rutheniam constitutis.

Epist. 118.
Vt Legatum
apostolicæ fe-
dis honorificè
pertractetur.

Licet hætenus elongati fueritis ab
uberibus matris vestræ, tanquam
filij alieni, nos tamen, qui sumus in officio
pastorali à Deo, licet immeriti, consti-
tuti ad dandam scientiam plebi suæ, non
possumus affectus paternos exuere, quin
vos sanis exhortationibus & doctrinis stu-
deamus tanquam membra vestro capiti
conformare, ut Efram convertatur ad
Iudam, & ad Ierusalem Samaria reverta-
tur. Utinam intelligere velitis sapere ac
novissima providere, ut à mentibus ve-
stris omni depulsâ caligine, ad viam ab-
invio redeatis, qui dudum post greges so-
dalium evagando, vos ejus pertinaciter
magisterio subduxistis quem Salvator no-
ster universalis Ecclesiæ caput constituit
magistrum, inquit ad eundem: *Tu vo-
caberis Cephas. Et: Tu es Petrus, & super hanc
petram edificabo Ecclesiam meam. Et tibi da-
bo claves regni cælorum. Quodcumque liga-
veris super terram, erit ligatum & in cælis;
& quodcumque solveris super terram, erit so-
lutum & in cælis.* Cui cum Dominus oves
suas pascendas tertio repetito vocabulo
commisisset, manifestè dedit intelligi
eum à grege dominico alienum qui etiam
in suis successoribus ipsum contempserit
habere pastorem. Non enim inter has
oves & illas distinxit, sed simpliciter in-
quit: *Pasce oves meas.* ut omnes omnino
intelligantur ei esse commissæ. Cum igitur
una sit & indivisa Domini tunica, nec
unquam passa sit divortium sponsa Chri-
sti, juxta quod sponsus in Canticis atte-
statur, *Vna est, inquit, columba mea,
una est matri suæ electa genitrici suæ, vide-
runt eam filia Sion, & beatissimam prædica-
verunt Regina, & concubinae laudaverunt
eam,* necesse est ut quicumque ab hujus-
modi unitate recesserint, aquis submersi
diluvij, partem cum angelo apostata sor-
tiantur. Ut autem ipsius illibata unitas
servaretur, unum eidem Dominus, sicut
præmissimus, beatum Petrum videlicet,
caput constituit & magistrum; ut quasi
Noë arcam, extra quam animalia dereli-
cta in diluvio submerguntur, salvatis ce-
teris infra ipsam contentis, in uno cubito
consummaret, pro cuius fide, ne in sua
passione deficeret, specialiter exoravit, ei-
dem præcipiens ut fratres suos conversus

aliquando confirmaret. Cum ergo in-
numeris ferè testimoniis scripturarum, quas
vos nec convenit nec expedit ignorare,
unitas Ecclesiæ comprobetur, non est mi-
rum, cum simus, licet immeriti, succes-
sores illius cui jussit Dominus pascere
oves suas, si errabundas oves nitimur ad
caulas reducere; ut sicut est unus pastor,
sic fiat unum ovile; si totis viribus labo-
ramus ne quodammodo difforme fiat cor-
pus Ecclesiæ, si partem aliquam ab eo
contingeret separari. Ut autem ad præ-
sens de reliquis taceamus, cum Græco-
rum Imperium & Ecclesia penè tota ad
devotionem apostolicæ sedis redierit, &
ejus humiliter mandata suscipiat & obedi-
at jussioni, nonne absonum esse vide-
tur ut pars toti suo non congruat, & sin-
gularitas à suo discrepet universo? Præ-
terea, quis scit an propter suam rebelli-
onem & inobedientiam dati fuerint in di-
reptionem & prædam, ut saltem daret eis
vexatio intellectum, & quem in prosperis
non cognoverant, recognoscerent in
adversis. Quia igitur, karissimi fratres &
filij, si dignè volumus impostum nobis
pastorale officium adimplere, quantum
fragilitas humana permittit, vos ad ea
debemus inducere per quæ dispendium
temporalium & æternorum possitis peri-
culum evitare, dilectum filium nostrum
G. Tituli sancti Vitalis Presbyterum Car-
dinalem, virum genere nobilem, litte-
rarum scientia præditum, morum hone-
state præclarum, discretum & providum,
& suis exigentibus meritis nobis & fratri-
bus nostris carum admodum & accep-
tum, ad partes vestras duximus destinan-
dum, ut filiam reducat ad matrem &
membrum ad caput, concessâ sibi plena-
ria potestate ut evellat & destruat, ædifi-
cet & plantet quæ in partibus vestris evel-
lenda & destruenda, ædificanda cogno-
verit & plantanda. Monemus proinde
&c. ut supra usque obtinemus, quoniam
dirigente Domino gressus ejus, inter vos
ea curabit statuere per quæ Deo, nobis
quoque, ac vobis pariter meritò poterit
complacere. Datum ut in alia.

CLERO ET POPULO VITERBIENSI.

EX privilegio felicitis memoriæ C. Pa-
pæ prædecessoris nostri cognovimus
evidenter quòd ipse fidem & devotionem
vestram attendens, de communi fratrum
suorum consilio Viterbiense oppidum ho-
norabili civitatis nomine insignivit, &
pontificalis cathedræ dignitate donavit,

Epist. 119.
Vt Viterbiensis
Ecclesia sit de-
inceps cathedra-
lis.
Vide 10. 1. Ital.
sacr. parte 2.
pag. 306.